

Tillægsbetænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 5. november 2008

1. udkast

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

(Forlængelse af den midlertidige suspension af bidraget til Den Særlige Pensionsopsparring)

[af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 24. oktober 2008 og var til 1. behandling den 31. oktober 2008. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Udvalget afgav betænkning den 31. oktober 2008. Lovforslaget var til 2. behandling den 4. november 2008, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

Dispensation fra § 8 a, stk. 2, i Folketingets forretningsorden

Beskæftigelsesministeren har i den skriftlige fremsættelse anbefalet og begrundet, at Folketingets behandling af lovforslaget gennemføres hurtigst muligt. Udvalget indstiller på den baggrund, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets forretningsorden om, at 3. behandling ikke må finde sted før 2 dage efter omdeling af tillægsbetænkning.

Møder

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i 1 møde.

Spørgsmål

1 af udvalgets spørgsmål og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til tillægsbetænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Det Radikale Venstres medlem af udvalget understreger, at Det Radikale Venstre står vagt om den økonomiske ansvarlighed.

Det er der behov for – ikke mindst i en situation, hvor vi både ser krisetegn i dansk økonomi og står i en historisk international finanskriser.

Derfor tiltrådte vi den hjælpepakke til finanssektoren, som blev forhandlet plads i begyndelsen af denne måned.

Derfor har vi i flere år foreslået reformer, der kan skaffe arbejdskraft med ændringer i dagpenge, efterløn og skat. Og det er derfor at vi allerede i august meddelte, at vi er klar til forhandlinger om en samlet aftale om finansloven for 2009.

For det er helt afgørende, at dansk økonomi holdes på sporet. At vi laver fremadrettede reformer der sikrer den finansielle holdbarhed. At vi på kort sigt fører en ansvarlig finanspolitik, og at vi bedst muligt afskærmer Danmark og danskerne mod negative effekter af den internationale finanskrise. Her ser vi allerede problemerne tårne sig op. Med et historisk højt rentespænd mellem Danmark og EURO-zonen er der i udtalt grad behov for en økonomisk politik, der sigter til at bringe renten ned. En isoleret fortsættelse af suspensionen af Den Særlige Pensionsopsparing vil ikke bidrage hertil.

Med L 37 står vi altså med et forslag fra regeringen og støttepartier om at forlænge suspensionen af Den Særlige Pensionsopsparing, som nu – inden vi kender finanslovens endelige udseende – skal vedtages.

Det har været et pudsigt forløb.

Først foreslog regeringen at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing. Samtidig med at man deler skattelettelser ud med den ene hånd, ville man dæmpe forbruget ved at båndlægge midler – med finansministerens ord var der »behov for at holde lidt igen«. For som finansministeren forklarede på sit pressemøde: »Det, der er vækstbremsen i øjeblikket er mangel på arbejdskraft«. Det Radikale Venstres reaktion beroede på logikken: I stedet for at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing var det klogere at udskyde skattelettelserne end at gi' dem med den ene hånd, og så hente dem hjem via Den Særlige Pensionsopsparing med den anden.

Men så blæste der stiv politisk modvind, og finansministeren kastede sig ud i et såkaldt »kasseeftersyn« i efterårsferien. Det førte til, at behovet for at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing forsvandt som dug for solen, selvom eftersynet ikke indeholdte nye konjunkturberegninger. Men alligevel.

Det Radikale Venstre har et ønske om en ansvarlig økonomisk politik. Vi har ikke noget særskilt ønske om at genindføre Den Særlige Pensionsopsparing, men vi må have nogle svar fra regeringen, for at kunne støtte et forslag, der isoleret set øger den økonomiske aktivitet i det danske samfund. Vi tager nemlig regeringen på ordene:

Finansministeren sagde i Erhvervsbladet den 26. august 2008:

»Vi står vagt om skattnedsættelserne fra vores skattepakke. Men vi genindfører den særlige pensionsopsparing, som kan virke dæmpende på forbruget. Den samlede effekt viser en afbalanceret økonomisk politik og fortsætter den stil, som regeringen har kørt«.

Det Radikale Venstre mener, det er vigtigt, at den økonomiske politik ikke bidrager til at øge aktiviteten yderligere, fordi Danmark er i en situation med en ledighed klart under det strukturelle niveau. Øget aktivitet kan forstærke tendensen til øget inflation og dermed tab af konkurrenceevne og udhuling af reallønningerne. Regeringen bør gøre sit yderste for at sikre markedernes tillid til den danske økonomi, så presset på den danske krone og det store rentespænd i forhold til Euroland ikke fortsætter.

Det spørgsmål vi derfor må have svar på er: »Hvordan vil regeringen sikre, at den samlede effekt af finansloven betyder en ansvarlig, afbalanceret økonomisk politik, når man nu har fjernet det konjunktur instrument, man selv tillagde afgørende vægt ved finanslovens fremlæggelse?«

Det vi ved om årets finanslov er, at den igen bliver uden de helt nødvendige arbejdsmarkedsreformer, der kan sikre holdbarheden i dansk økonomi. Vi kender ikke aktivitetsvirkningen af den samlede finanslov, da den ikke er færdigforhandlet.

Hvis ikke regeringen er indstillet på at imødegå denne lempelse med tilsvarende stramninger, må vi undlade at stemme for lovforslaget. Det betyder ikke, at vi ikke senere vil kunne støtte en aftale om den samlede finanslov, hvis den lever op til vores ønske om en ansvarlig økonomisk politik.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

Jens Vibjerg (V) Peter Juel Jensen (V) Louise Schack Elholm (V) Sophie Løhde (V)
Bent Bøgsted (DF) Colette L. Brix (DF) Knud Kristensen (KF) fmd. Charlotte Dyremose (KF)
Anders Samuelsen (NY) Thomas Adelskov (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Thomas Horn (S)
Leif Lahn Jensen (S) Eigil Andersen (SF) Karsten Hønge (SF) Morten Østergaard (RV)
Line Barfod (EL)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	25	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne	2
Enhedslisten (EL)	4	(UFG)	

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende L 37 omdelt efter afgivelse af betænkning**

Bilagsnr.	Titel
3	Betænkning afgivet den 31. oktober 2008

1 af udvalgets spørgsmål til beskæftigelsesministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålet og beskæftigelsesministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra RV.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes redegøre for, om der er sket ændringer i økonomien der nødvendiggør en lempelse af finanspolitikken, siden finansministeren for 1 - 2 måneder siden udtalte: »Vi står vagt om skattenedsættelserne fra vores skattepakke. Men vi genindfører den særlige pensionsopsparing, som kan virke dæmpende på forbruget. Den samlede effekt viser en afbalanceret økonomisk politik og fortsætter den stil, som regeringen har kørt«, Erhvervsbladet, 26. august 2008.

Svar:

Jeg har til brug besvarelsen indhentet bidrag fra Finansministeriet, der oplyser følgende:

»I kølvandet på finanskrisen er rentespændet til euroområdet steget, aktiekurserne er faldet, og selv om der også er modgående effekter fra bl.a. lavere oliepriser og en styrket dollarkurs, så er der med den seneste udvikling formentlig udsigt til en mere afdæmpet vækst i dansk økonomi end hidtil ventet.

Dansk økonomi er imidlertid fortsat præget af højere løn- og prisstigninger end i udlandet, et ekstraordinært lavt niveau for ledigheden og rekordhøj beskæftigelse. Udviklingen tilsiger således ikke en lempelse af finanspolitikken. Tværtimod er det nødvendigt at fokusere på at få sænket rentespændet, så de danske boligejere ikke skal betale mere, end man skal i resten af Europa. Det tilsiger forsigtighed i tilrettelæggelsen af finanspolitikken – ikke lempelser. Reformen, der sænker strukturledigheden og dæmper inflationspresset og lønstigningstakten i Danmark, så det kommer på linje med euroområdet, kan også understøtte lavere renter.«